

**מ"ת 20/43969/09 - מג'ד ח'טיב (עוצר/אסיר בפיקוח) נגד מדינת
ישראל**

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 20-09-43969 ישראל נ' ח'טיב(עוצר/אסיר בפיקוח) ואות'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
ນብקש	מג'ד ח'טיב (עוצר/אסיר בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד ראפי מסאלחה
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

בקשה לעזין חוזר בהחלטה מיום 19.11.20 המורה על מעצרו של המבוקש בפיקוח אלקטרוני בבית משפט אמאра בכפר כנרת, ועתירה לשחררו מהאיזוק, לחולופה בכפר קאסם והתרת יציאתו לעבודה.

רקע עובדתי רלוונטי-

1. כנגד המבוקש וטאלב ח'טיב (להלן: "טאלב"), הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של נשיאת והובלת נשק, שיבוש מהלכי משפט, מעשי פיזות ורשלנות ואיומים.

2. בהתאם לעובדות כתב האישום - המבוקש קשור עם טאלב ומוחמד חוסיין (להלן: "מוחמד"), לזרוק רימון לעבר ביתו של אחמד חלאילה, סגן ראש המועצה בדיר חנא (להלן: "המתלון"), על רקע פסילת מכרז אליו הגיעו בני משפחת המבוקש.

לשם מימוש הקשר, ביום 20.8.2021 סמוך לשעה 21:46 הגיע המבוקש לבתו של סים ח'טיב כשהוא רכב על טרקטורון. זמן קצר לאחר מכן, הגיע למקום מוחמד נהוג בטנדור שוחר השיר למבוקש. מוחמד והמבוקש פירקו מהטרקטורון אתلوحיות הזיהוי ושני דגלים. סמוך לשעה 21:55 הגיע למקום טאלב, כשהוא נושא וموוביל בשקיית שחורה רימון הלהם.

בשעה 21:59 הגיעו המבוקש, מוחמד וטאלב את מכשיר ההקלטה בבתו של סים. טאלב מסר את הרימון למוחמד והחליף בגדים ושניהם נסעו בטרקטורון לעבר ביתו של המתלון, כאשר המבוקש במקביל חזר בטנדור לבתו.

סמוך לשעה 22:09 הגיעו טאלב ומוחמד לבתו של המתלון, מוחמד זرك את הרימון והם חזרו על

עמוד 1

הטרקטורון לבתו של וסימ. בשעה 22:17 טאלב ומוחמד הפעילו מחדש את המצלמות בבתו של וסימ, ובשעה 22:19 הגיעו למקום המבוקש עם הטנדר ואסף שם את טאלב ומוחמד.

במהלך המבוקש או מי מטעמו ניתקו את ממיר מצלמות האבטחה מבתו, ובתאריך 30.8 הגיעו המבוקש וטאלב לבתו של וסימ על מנת לנתק את ממיר המצלמות בבתו, וביעודם מניסים לעשות כן, הגיעו למקום משטרת והם נמלטו.

3. בדיעון מיום 23.9.20 הסכימו המבוקש וטאלב **לקיומן של ראיות לכואורה ועילת מעצר**, וטענו כי יש להעדיף חלופה במרחיק של 50 ק"מ בהדר עבר פלילי ולאור חלקו של המבוקש באירוע (אף שלא להזיק לשירות המבחן).

4. בו ביום רأיתי להפנות המבוקש וטאלב לשירות המבחן לקבלת תסקير, בין היתר, לאור העובדה כי מדובר **בביצוע בצוותא כאשר שלושה לפחות לפחות (המשיב, טאלב ומוחמד) מודעים לתוכנית העברינית לכואורה**, וניסיונות חוזרים לשימוש בפרק סימני זיהוי מהטרקטורון ושיבוש מצלמות.

5. תסקיר בעניינו של המבוקש ציין הרושם מאדם **בעל נטייה להתנהגות توוקפנית או אימפלטיבית**, וכי לא ניתן לשולב סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות באופן כללי. על כן, הומלץ על **חלופה מרוחקת משמעותית ממוקם מגורי המתלון ומערך פיקוח סמכותי ונורחב**. התסקיר בא בהמלצת שלילית (!) לאור קרבת החלופה, אך לא רأיתי לחסום הדלת.

תסקיר משלים המליץ על המרת המעצר לאיזוק בפיקוח בבית משפט אמараה בכפר כנא.

6. לאור האמור, ולאחר חקירת המפקחים המוצעים, ניתנה החלטה ביום 19.11.19 כאמור על איזוק אלקטרוני של המבוקש בבית משפט אמараה בכפר כנא

טענות המבוקש - -

7. המבוקש נעדר עבר פלילי, משפחתו מתפרנסת מעסוק לממכר מוצרי מזון בסיטונאות בכפר קאסם בבעלות אביו. המבוקש מאז ומעולם ניהל את העסק, ומماぞ מעצרו חלה התדרדרות בעסק, כאשר הנזק שנגרם למשפחה בלתי הפיך.

8. בתסקיר לא נקבע כי יש בשחרורו של המבוקש משום סיכון **למאן דהוא**. המתלון הצהיר בפני שירות המבחן ובו **המ"ש** כי אינו חשש מה_mBוקש.

9. החלופה המוצעת בכפר קאסם רוחקה מדירה חנא, דבר המקנה הסיכון כל וקיים.

10. חלף זמן רב ממועד מעצרו של המבוקש, ותעודת חיסון לא הוגשה משר למעלה מ- 3 חודשים, דבר המונע התקדמות התביעה לגופו. בנסיבות שנוצרו עוני הדין הצפוי, עלול להיגרם נזק בלתי הפיך לאדם נעדר עבר תוך הרס כלכלי שלו ושל בני משפחתו.

11. עוד טען המבוקש לעניין עלית המעצר, משבכתב האישום מצוין כי מועד האירוע המבוקש חזר לבתו בטנדר, ועל כן לא ניתן לייחס עבירות נשק למי שכלל לא היה בזירת האירוע. בהעדר עבירות נשק, אין עלית מסוכנות.

לטענת המבוקש, ב"כ קודם הצהיר על הסכמה לריאות לכארוה וUILT מעצר בהיסח הדעת על כן, עתר המבוקש לביטול האיזוק, חלופה בכפר קאסם בבית הקרוב כ 80 מ' לעסק, יציאה לעבודה בלויי אביו כערב שמוקן לפתח עליו מהלך כל שעوت הימה

13. **טענות המשיבה** - המשיבה הבירה כי לטעמה אין מקום להתריר למבוקש לחזור בו מהסתמכו לתשתיות ולעליה; בכל מקרה ציינה המשיבה כי פרק הזמן שחלף מהמרת המעצר לאיזוק הנו מינימלי במיןימלי, ועל כן יש לדוחות הבקשה.

הכרעה -

לאחר ששמעתי טענות הצדדים הגעת לכל מסקנה כי דין הבקשה - להידחות, ואפרט -

העליה

אקדמי ואומר כי מעת שניתנה הסכמה לקיומה של עלית מעצר, לא כל שכן שהוכרעה שאלת המעצר (עת ניתנה החלטה למעצר באיזוק עד תום ההליכים), ספק רב אם היה מקום לאפשר העלתה טענה חדשה בדבר העילה.

טענות המבוקש, עניין בנושא זה- לתיק העיקרי. אין מקום לאפשר חזרה מהסתמכו, ודאי לא בשלב דינוי זה.

בבש"פ 4772/17 יIRON סולמי נ' מדינת ישראל (20.6.2017): "הליך הבקשה לעיון חוזר לא יותר לשמש מסלול לערעור חדש על החלטת המעצר (בש"פ 2274/02 ערמרם נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] 18.3.2002); בש"פ 5463/03 נסימוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (25.6.2003)".

ראו גם: בש"פ 1697/18 ג'ובראן נ' מדינת ישראל (06.03.2018); בש"פ 8220/18 מוסטפא בדראן נ' מדינת ישראל (28/11/18).

על כן טענות המבוקש בדבר היעדר עלית מעצר, כו"ם, ברות דחיה **על הסוף**.

גם לגופם של דברים, סבורני כי דין הטענות להידחות.

אשר לטענות המבקש לעניין מעורבותו באירוע הובלת ונשיאות הרימון וזריקתו לעבר ביתו של המתלוון, יובהר כי מכתב האישום, אשר כאמור המבקש הסכים לקיומן של ראיותلقואורה לאמור בו, **עליה כי המבקש היה מודע לתכנית ולקח חלק בתוכנונה** - המבקש סיפק את הטרקטורון, הביאו לביתו של וסימ ופירק סימני זיהוי, המתן עד הגיעו של טאלב עם רימון ההלם ויציאתו יחד עם מוחמד לעבר ביתו של המתלוון, חזר בהמשך מיד לאחר האירוע על מנת לאסוף את טאלב ומוחמד, ופעל יחד עם האחרים בפרק מצלמות אבטחה בביתו ואצל וסימ.

די כאמור כדי להפכו למבצע בצוותא לעבירות הנשך.

סעיף 29(ב) לחוק העונשין קובע כי:

המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מacketם בידי אחד ומקצתם בידי אחר.

יפים לעניינו דברי כב' השופט הנדל בעפ 17/8328 **زيد ג'בר נ' מדינת ישראל** מיום 28.7.19 בניתוח מושג המבצע בצוותא, גם כשמדבר בראיות נסיבותות כדלקמן -

"הדין רואה את המבצעים בצוותא כמשתתפים בביצוע העבירה, אף אם לא היו נוכחים ברגע המכריע של ביצועה. כשם שנוכחות מקרית בזירת העבירה אינה מביאה להרשעה, כך אי נוכחות בזירה אינה, בהכרח, מובילה ליזיכוי. כן, אין דרישת שכל מבצע יבוצע בעצמו את כל רכיבי היסודות העובדתי של העבירה, ודין בגין שהוא יבוצע פעולה "פנימית" משמעותית חלק מהמשימה העברינית עצמה (ע"פ 4389/93 מרדכי נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(3) 250, 239 (1996)). מבחינות היסוד הנפשי הנדרש, יש להוכיח כי הנאשם מודע לעובדה שהוא פועל בצוותא, וכי התגבש אצלו היסוד הנפשי של העבירה אותה הוא מבצע (ע"פ 10/2247 ימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.1.2011))."

כפי שהבהירתי במקום אחר, ישנן ארבע מילוט מפתח המלמדות על הזיקה שבין הנאשם בוצוע בצוותא ובין המבצע העיקרי: "תכנית משותפת", "מעגל פנימי", "שליטה פונקציונאלית" ו"גוף אחד" (ע"פ 8704/09 באשה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] פסקה 24 לחות דעת (11.11.2012); להלן: עניין באשה):

התוכנית המשותפת מלמדת על כוונת הקבוצה לבצע עבירה מסוימת - מהי כוונת הנאשם? כפי שכתב חברי השופט י' עמית, "היסוד הנפשי זהה ליסודות הנדרש בעבירה העיקרי, ומודעות לפעולה בצוותא עם האחרים" (ע"פ 2247 ימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.1.2011)). המعالג הפנימי עונה על הדרישת העובדתית של ביצוע העבירה - מה עשה הנאשם? ודוק: הבדיקה היא בין המعالג הפנימי לבין המعالג החיצוני. לא נדרש שתתקיים זהות בין מעשיהם של פלוני ואלמוני כדי שנייהם יהיו בתוך המعالג הפנימי, יתכן, אפילו, שפלוני עומד בלבית המעשה יותר מאשר אלמוני, אך עדין שניהם מצויים בمعالג הפנימי. אף לא נדרש ביצוע פיזי של העבירה. המعالג הפנימי יכול להתיחס למוח של הקבוצה - המנהל או המתכנן [...] שליטה פונקציונאלית מהוות מבחן על דרך החיבור, שמטרתו למד על היהות הנאשם בצד הגבול של מבצע בצוותא ולא הצד של מסיע או משלט (ע"פ 2103/07 הורוביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]

(31.12.2008). מדובר בשליטה פונקציונאלית בתחום מסוים שבמугל הפנימי. גוף אחד זורה או על הצורן להסתכל על פעולות הקבוצה מלמעלה, ועל היכולת לראות את הרבים כיחיד כתולדה משיתוף הפעולה העובדתי על בסיס כוונה משותפת. יוצא, אפוא, שיש לבדוק את המעשה של הנאשם, היסוד הנפשי שלו ושליטתו, תוך התייחסות אליו כחלק מקבוצה. כלים אלו יהיו לעזר בקביעת אחוריותו של המערער בתיק דנא (הדגשות אינן במקור).

כאמור, אין הכרח שכל אחד מן המבצעים בצוותא יבצע בעצמו את כל היסודות העובדיים של העבירה. אף אין דרישה לנוכחות בזירה בעת ביצוע בעבירה. ארבע מילוט המפתח מצביות על הדרישות המיוחדות של היסוד העובדתי והיסוד הנפשי בעבירה המבצעת בצוותא. התקנית המשותפת מדגישה כי יש מחשבה פלילתית, של כל מבצע, להוציא לפועל תכנית מסוימת, באמצעות פעולה קבוצתית. המугל הפנימי מלמד כי המעורבים חייבים להיות, מבחןת מעשיהם, בלב העניין, מугל פנימי נבדל ממugen חיצוני. תנאי זה מדגיש את ההבחנה שבין המבצע לבין אחרים לעבירה, כמו המשדר או המסייע (סעיפים 30 ו-31 לחוק בהתאם). השליטה הפונקציונלית מציבעה על חלוקת העבודה, באופן שלכל מבצע תפקיד שביצעו מעניק לו שליטה במעשה העבירני, ولو חלק ממנו שמצו בלבד. גוף אחד מלמד על השימוש בין המבצעים, כל איבר תורם את חלקו לפועלות הגוף. השוני בין האבירים, ולענינו - המבצעים, אינו מנתק את הקשר ביניהם, אלא יוצר אותם. ונבהיר: בהיעדר תכנית משותפת אין ביצוע בצוותא. אך ככל עבירה, לא די ביסוד הנפשי. זאת, תוך התאמת דרישת היסוד העובדתי לאופיו המיחד של מוסד הביצוע בצוותא. לא בכך הסעיף שמגדיר ביצוע בצוותא מוכיח מצד אחד את העשייה של המשותף כתנאי להיות מבצע בצוותא, ומצד אחר מדגיש שאין דרישה שהיא שותף לכל המעשים שנדרשים כדי להיקרא מבצע בצוותא." (הדגשות אינן במקור)

העובדות בכתב האישום כאמור מלמדות, לכארה, כי המבוקש, טאלב ומוחמד היו מודעים לתוכנית לזרוק רימון הלם לעבר ביתו של המתלוון, וכל אחד מהם היה חלק בתכנון ובביצוע.

בע"פ 6084/02 סטניסלב נגד מדינת ישראל, מיום 10.06.2005. כב' השופט ג'ובראן התייחס לגבולות של מבצע בצוותא בדבר מידת מעורבותו באירוע והסכמה בין הצדדים, וכך קבע -

"עוד נקבע אשר למבצעים בצוותא, כי השתפות ביצוע העבירה אינה מחיבת נטילת חלק בעשיית מעשה העבירה, אלא יכולה לבוא לידי ביטוי בתכנון ובניהול הפעולה שבמסגרתה מתבצעת העבירה. במקרה שלפנינו נראה, כי מאחר ואין כל ראייה, שהמעערער ניסה לעצור את חברי למנוע את ביצוע הרצת, די בכך שהוכח, כי הוא היה שותף למעשה השוד, אשר סיוםו הביא למות המנוחות. כך נקבע בע"פ 2801/95 קורקין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 791, 802: ""השתפות ביצועה של עבירה אינה מחיבת נטילת חלק ב"עשייה הפיזית" של מעשה העבירה גופו דווקא וכיולה היא לבוא לכל ביטוי בתכנון הביצוע ובניהול הפעולות שבמסגרתה מתבצעת העבירה. אשר-על-כן, מקום שכמה בני-אדם חוברים יחד לביצועה של עבירה, כאשר לכל אחד מהם "תפקיד" ביצוע - נושא כל אחד מהם באחריות לביצועה כ"מבצע בצוותא", ואין נפקא ממנה, מהו אופיו של ה"תפקיד" שאותו הוא מלא במסגרת ביצועה של העבירה. אין מדובר כאן באחריותו של "kosher" מכוח דיני קשר. הדברה המודובר באחריות של חבר לחבורה, לחבריה יחד לביצועה של עבירה תוך חלוקת התפקידים

הדרושים לביצוע בינם, כאשר המתכוון והמנהל אינם "משדל" או "מסיע" - שאינם נמנים על החוג הפנימי של מבצעי העבירה - אלא, "משתף במבצע" ככל "משתף" אחר, במסגרת החקיקת שהוטל עליו. כל מ מלא תפקיד במבצע של עבירה נמונה עם "מבצעיה", ואין באופיו החקיקת או במקומו של מלא החקיקת בעת הביצוע בפועל, כדי להוציאו ממעגל המבצעים..." (הדגשות אינן במקור)

כך גם בע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' רמי מוסא, מיום 20.9.10, נדחה ערעור אחד הנאשימים על הרשעתו בעבירות היזק בחומר נפי, בטענה כי לא ליקח חלק בהכנות המטענים וההחלטה היכן להניחם. בהמ"ש העליון קבע, כי הנאשם היה שותף לתכנית העבריתנית והוצאה להפועל, ואין נפקא מינה אם כל אחד מהנאשימים ביצע את העבירה המשלמת במשעיו או תרם להשלמת העבירה באופן חלק, התכנית המשותפת להניח ולהפעיל מטענים במכונית ובבית של המתלונים, שעבירת היזק בחומר נפי הינה חלק ממנו, מהוות ביצוע בצוותא, השקל להשלמת העבירה ע"י כל אחד ואחד מהם.

לאור האמור, דין טענות המבקש לעניין עלילת המעצר, גם לגוף העניין - להידחות.

הבקשה לעיון חוזר- תנאי הסוף

הבקשה לעיון חוזר במקורה בפנינו מתיחסת לחוף זמן, בהינתן כי ההליך העיקרי נגע בשינוי, אליבא המבקש, בשל עיכוב בהוצאתה תעודה חיסין בתייה.

אמנם, שינוי בהוצאת תעודה חיסין הנה שיקול לגבי מגבלות פגעה בחירות; עם זאת- במקרה דין סבורני כי חוף הזמן, גם בהתייחס לאלמנט השינוי הנטען, אינם מצדיק דין בבקשתו.

ראשית- מאז פתיחת ההליך חלפו שלושה חודשים לערך; מאז המרת המעצר למעצר באיזוק- **חלפו כשית שבועות בלבד.**

מדובר בפרק זמן קצר ביותר, אשר אינם מצדיק, ברגיל, עיון חוזר.

אמנם, מושג חוף הזמן הנה מושג גמיש, שיש לצקת תוכן לתוכו באספקלה של האישום, העשה והמעשה, התנהגות בפרק הזמן ועוד. כך נכתב בבש"פ 18/2608 מ"י נ' פלוני.

"הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כמשמעותו בסעיף 52(א) לחוק המעצרים מושפעת מנסיבות העניין ומתקבעת מן האיזון שבין הפגיעה בנאשם בשל הזמן שחלף, לבין האינטרס הציבורי כי הוא ימשיך לשאות במעצר. בוגדר איזון זה יש להביא בחשבון את טיב האישומים המיוחסים לנאשם, מידת המסתוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות".

כאן- מדובר בעבירות נשך, עשה אשר הוגדר "בעל נתיה להתנהגות תוקפנית ואיימפולטיבית, וכי לא ניתן לשலול סיכון

להשנות (ראה הتسיקיר הראשון). המעשה כלל לכואורה, שימוש ברימון הלם על מנת להטיל מורת, כלפי בעל משרה ברשות מקומית. הביצוע נעשה בצוותא אגב שיבוש מהלכי משפט, לכואורה.

מי המואשם בעבירות נשק, מבצע עם אחרים, אגב ניסיון שיבוש, לכואורה, נדרש לפרק זמן ממושך על מנת לקנות אמונה של בית המשפט. אין די בחודש או חודשים, אלא נדרש פרק זמן ממשמעותי.

משנויות המקירה כאן אין מצדיקות לראות בפרק הזמן בעבר, פרק זמן ממושך, ומשאיין חולק כי לא השתנו הנסיבות או חל כר松ם, הרי אין עילה לדין מחדש בתנאי הגבלת החירות. (השווה- בש"פ 5695/10 **חלול נ' מ"י**).

שנייה- נושא החיסיון יש לציין כי במקור, ניתנה הסכמת המבוקש להארכת מועד להוצאה תעוזת חיסיון; גם עת חלוף הזמן להוציא תעוזה זו, וכאשר הנושא נדון בתיק העיקרי- הותיר ב"כ המבוקש הנושא לשיקול דעת, ומועד ההקראה נקבע סמוך לאחר מכן; יוצא כי בעוד שלושה שבועות אמורה להיות מונפקת תעוזת חיסיון, מיד לאחר מכן יתנהל המשפט. אין בכך עיקוב מהותי המצדיק בחינת הדברים כבר כעת.

שלישית- עד הלום לא הוציא האב למפקח; מתסיקיר שירות המבחן עולה כי האב עובד למפקח בעסק של ידיו; הצעתו למפקח תומנת בחובה ניגוד אינטראסים מובנה שהרי מטה לחמו של האב תלוי, על פי הتسיקיר, בבניין.

רביעית- בקשה ליציאה לעבודה משמעה הסרת איזוק; לשם הסרת איזוק יש להראות פחיתה במסוכנות (ראה בש"פ 966/16 **זידאן נ' מ"י**); שתי מיטלות לכך במקורה בפנים- האחת, הזמן קצר שעבר מאז המרת המutzer המשי למשער באיזוק; השנייה- כי פחיתה במסוכנות (למעט בגין חלוף זמן) תבוא ברגע כתוצאה מהלכי טיפול; כאן לא נתבקש גם לא ניתן צו פיקוח מעברים. הנטול להוכיח פחיתה מסוכנות מוטל על המבוקש, ונטול זה לא הורם.

חמישית- כב' בית המשפט העליון הדגיש לא אחת את הצורך בהדרגותיות ו邏輯יות בהסרת תנאים; אך, הבהיר בית המשפט העליון כי יש פער בין פтиחת חלון ובין "הסרת קיר" (השווה למקירה דומה- בש"פ 6815/16 **פלוני נ' מ"י**). במקרה דנן, מדובר במי המצווי במאזר באיזוק לא חלונות; לא רק שלא הוכחה פחיתה במסוכנות אלא המעביר מהיעדר חלונות להסרת איזוק, חד; השווה לדרישת הדרגותיות- בש"פ 20/777 **הילאל בן עלי עמר נ' מ"י**.

ששית- לא ניתן להתעלם מההקשר של עסק המטיב 1 לכתב האישום בסיס; לכואורה, המקרה שברקע כתב האישום, הנה בגין "עסקי המשפחה" של המבוקש; אותן עסקים ויחסים שכעת עותר המבוקש לאפשר לו, לשוב אליהם.

אכן, מצוים אנו בזוק עת נגיף הקורונה מתפשט, ופגע הן במרכבי בריאות והן במרכבי כלכלה במדינה.

יחד עם זאת אישר ב"כ המבוקש כי העסק חי ופועל, ואבו של המבוקש מנהלו; אין די בטענה למצוקה, משמצאים אנו זמן כה קצר לאחר פתיחת ההליך, **חדש וחציו** לאחר המרת מעבר ממשי למשער באיזוק, כשההמערץ לעת זו הרמת!

השווה גם- בש"פ 4835/20 **מזרחי נ' מ"י**, שם דובר היה בנאשם המצווי 4 חודשיים במעצר באיזוק, (לאחר המרת מעצר ממשי למעצר באיזוק), תחת צו פיקוח והליך טיפול, וככ' בית המשפט העליון ראה להורות על המתנה עד גמר פרשת התביעה.

אני מורה על דחיתת הבקשה לעיון חוזר.

ניתנה היום, כ' בטבת תשפ"א, 04 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.